

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Chebu rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Jana Poláka a přísedících Ing. Karla Horkého a Petra Učíka v hlavním líčení konaném dne 26. 4. 2022 v Chebu **takto:**

Obžalovaný

██████████, nar. ██████████ v ██████████, trvale bytem ██████████,

je vinen, že

v přesně nezjištěné době na počátku ██████████, na částečně oploceném pozemku parcelní č. ██████████ nacházející se v katastrálním území ██████████, zapsané na LV č. ██████████ u Katastrálního úřadu pro ██████████, ██████████, v rozporu s § 14 odst. 1 písm. a) zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, a § 45 odst. 1 písm. a) zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, nastražil dvě nášlapné kovové čelist'ové pasti, a v přesně nezjištěné době ve večerních hodinách dne ██████████ se do jedné z pastí chytila samice Kočky domácí, jménem ██████████, chovaná poškozeným ██████████, nar. ██████████, kterou poškozený našel až dne ██████████ v ██████████ hod., v důsledku sklapnutí pasti došlo u zvířete k poškození pravé zadní končetiny a roztržení kůže v tříselné oblasti, krvácení z otevřené rány, do níž i do kůže celého těla byly od much nakladené tisíce larev, zvíře bylo těžce dehydratováno, vyčerpáno, v septickém šoku, trpělo permanentní trýznivou bolestí, a to i při následné léčbě a rekonvalescenci, a poškozením stehenní kosti pravé zadní končetiny došlo u zvířete k trvalému poškození struktury stěny kosti, v důsledku čehož je zvíře trvale omezeno v pohybu, obratnosti a lovu ve venkovním prostředí,

tedy

týral zvíře trýznivým způsobem, způsobil takovým činem týranému zvířeti trvalé následky na zdraví,

čímž spáchal

zločin týrání zvířat podle § 302 odst. 1, odst. 3 písm. b) tr. zákoníku a

odsuzuje se

Podle § 302 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 58 odst. 1 tr. zákoníku k **trestu odnětí svobody v trvání 9 (devíti) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon uloženého trestu odnětí svobody **podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 15 (patnácti) měsíců.**

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá **trest propadnutí věci, a to: 2 ks nášlapných kovových čelist'ových pastí.**

Odůvodnění:

1. Důkazy provedenými v hlavním líčení byl prokázán skutkový stav precizovaný ve skutkové větě výroku tohoto rozsudku.
2. Obžalovaný se v hlavním líčení k předmětnému skutku v podstatě doznal. Uvedl, že byl chovatelem holubů a drůbeže. Na holuby mu začala chodit škodná zvěř, z toho důvodu se rozhodl, že na ni nastraží past. Vůbec mu nedošlo, že by se do pasti mohlo chytit i jiné zvíře. Netušil, že by se mohlo něco takového stát. Po tomto incidentu chov zrušil, byl to sice jeho letitý koníček, ale škodná zvěř mu tam chodila i nadále. Pasti, které nastražil, zdědil po svém dědovi, stejně jako holuby. Jelikož je v okolí nikdo jiný nechová, škodná zvěř se stahovala právě k němu. Pasti umístil na zahradu, kterou užívá po domluvě s majitelem k pasení zvířat. Tento prostor byl dle jeho slov plně oplocen, ale samotný plot nebyl v dobrém stavu. Musel jej opravit, aby mu jeho zvířata neutekla. Dříve pasti používal se svým dědou, neboť byly v té době povolené. Nyní se situace změnila a používání pastí již povolené není, v tomto směru obžalovaný přiznává, že to však nevěděl. Uvedl, že je [REDAKCE] a v době, kdy skládal zkoušky [REDAKCE], byl toto povolený způsob lovu. Používal i jiné prostředky, zejména sklopce. Jiné pasti nemá. K samotnému incidentu uvedl, že past nastražil večer. Poté mu ráno volali policisté, s tím, že ihned dorazil na místo. Pošk. [REDAKCE] uhradil veškeré náklady spojené s léčbou kočky, celkem 5 000 Kč. Také mu nabízel, že mu koupí novou kočku, případně mu nějakou dá. Poškozený to ale poté nechtěl s obž. nikterak řešit. Obž. [REDAKCE] zároveň přiznal, že přibližně před rokem chytil kočku pošk. [REDAKCE] přímo u sebe na zahradě do sklopce, hned ji však pustil. Je si vědom toho, že neměl používat na cizím pozemku, který mu byl poskytnut k užívání, železné pasti. Závěrem dodal, že poté, co došlo k chycení kočky do železné pasti, aktivně se zajímal o zdravotní stav kočky. Poškozenému [REDAKCE] se několikrát omlouval. Celá situace jej velice mrzí. Lituje toho, co se stalo, nechtěl to udělat.
3. Dále byl k věci vyslechnut svědek [REDAKCE], majitel kočky domácí, která se chytila do nášlapné kovové pasti, který se nejdříve vyjádřil ke svému návrhu na náhradu škody. Sdělil, že obž. [REDAKCE] již škodu uhradil. Následně popsal, že kočku nemohl po návratu domů nikde najít. Druhý den ráno obcházel zahrady, kdy ze sousedního pozemku slyšel naříkání. Vlezl na pozemek, kam se dostal bez jakýkoliv potíží, neboť kousek zahrady nebyl oplocen. Zde našel svou kočku chycenou v železech. S otevřením mu pomohl známý, který je myslivec. Na místě se nacházely i další železné pasti, které společně zneškodnili. Ihned zavolal veterinářku a policii. Policie po příjezdu volala obž. [REDAKCE], který na místo přišel a sdělil, že jsou to jeho železa a že je tam měl nastražené na lišku. Jelikož kočka na tom byla velmi špatně a lezli z ní už červi, musela ji veterinářka operovat ihned u nich doma. Od té doby podstoupila kočka ještě několik ošetření. Sdělil, že nyní kočka žije, nicméně má postižení, chybí jí nějaká svalovina. Kočku už nepouští ven, sama se bojí a nějaké omezení na tu nohu má. Vyjádřil se také k tomu, že již před rokem se něco podobného stalo. Jeho kočka se chytila do sklopce obž. [REDAKCE]. Přiznal, že musel přelézt plot a kočku vyndat. Kočce se nic nestalo. Závěrem sdělil, že si není vědom toho, že by za ním po tom všem, co odehrálo, obž. [REDAKCE] přišel, avšak setkání s ním nevyhledával.

4. S ohledem na výpověď obžalovaného, výpověď poškozeného a listinné důkazy není pochyb o tom, že se skutek stal a že jej spáchal obžalovaný. Z hlediska subjektivní stránky lze z důkazů dovodit, že obžalovaný jednal minimálně v úmyslu nepřímém podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, když porušit zájem na ochraně zvířat, jakožto živých tvorů schopných pociťovat bolest a utrpení, když na pozemek nastražil dvě nášlapné kovové čelist'ové pasti s vědomím, že se do něj může chytit jakékoliv zvíře a pro případ, že takové porušení způsobí, byl s tím srozuměn.
5. Soud se dále zabýval tím, zda je takové jednání obžalovaného trestným činem. Podle § 302 odst. 1, odst. 3 písm. b), c) tr. zákoníku se trestného činu týrání zvířat dopustí ten, kdo týrá zvíře surovým nebo trýznivým způsobem a spáchá-li takový činem týranému zvířeti trvalé následky na zdraví nebo smrt a spáchá-li takový čin zvláště surovým nebo trýznivým způsobem. Podle § 27 odst. 1 písm. b) zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, v platném znění (dále jen „zákon na ochranu zvířat“) se přestupku dopustí fyzická osoba, která týrá nebo utýrá zvíře. Skutkové podstaty trestného činu a přestupku jsou tedy velice podobné, liší se v podstatě pouze intenzitou týrání, kdy u předmětného trestného činu a jeho základní skutkové podstaty je vyžadován surový nebo trýznivý způsob týrání, u jeho kvalifikované skutkové podstaty je pak vyžadován zvláště surový nebo trýznivý způsob týrání, v případě přestupku postačí „jen“ týrání.
6. Trestní zákoník v žádném svém ustanovení blíže nedefinuje pojem týrání. Odborná literatura (A. Draščík, R. Fremr a kol., Trestní zákoník, Komentář, Praha: Wolters&Kluwer, 2015, komentář k § 302, ASPI) odkazuje na ustanovení § 4 zákona na ochranu zvířat, ve kterém jsou blíže vymezeny různé způsoby týrání. Podle názoru soudu na daný případ nejlépe dopadá ustanovení § 4 odst. 1 písm. i) zákona na ochranu zvířat, podle kterého se za týrání považuje používání podnětů, předmětů nebo bolest vyvolávajících pomůcek tak, že působí klinicky zjevné poranění nebo následné dlouhodobé klinicky prokazatelné negativní změny v činnosti nervové soustavy nebo jiných orgánových systémů zvířat, případně také ustanovení § 4 odst. 1 písm. k) zákona na ochranu zvířat, podle kterého se za týrání považuje vyvolávání bezdůvodně nepřiměřené působení stresových vlivů biologické, fyzikální nebo chemické povahy. Stejný názor zastává i [REDAKCE] veterinární správa [REDAKCE], jež ve svém odborném vyjádření popisuje, že v daném případě došlo k porušení § 4 odst. 1 písm. i), k) zákona na ochranu zvířat, a to tím, že pasti nastražené obžalovaným způsobily kočce pošk. [REDAKCE] krutou a nesnesitelnou bolest, devastující zranění pravé pánevní končetiny, utrpení a poškození zdraví kočky. Z odborného vyjádření dále vyplývá, že u kočky došlo k trvalému poškození zdraví a trvalé následky v podobě hrozcí amputace končetiny si kočka ponese celý život. Poranění způsobené čelist'ovou pastí vede zejména k handicapu z hlediska pohybu, obratnosti a lovu ve venkovním prostředí. Bolest, kterou způsobily kovové pasti, byla trýznivá a pokud by kočka nebyla nalezena, zřejmě by v důsledku bolesti a vyčerpání zemřela. Trvalé následky po rekonvalescenci se dají předpokládat v chronickém poškození funkce pravé pánevní končetiny. Ze zdravotních zpráv ošetřující veterinářky MVDr. [REDAKCE] dále vyplývá, že otevřená rána způsobená železnou pastí krvácela a byly v ní od much nakladeny tisíce larev červů. Kočka byla kromě jiného dehydratovaná, vyčerpána a v septickém šoku. V důsledku poranění trpěla kočka permanentní bolestí. S ohledem na vše uvedené má soud za to, že obžalovaný použitím předmětné pasti kočku týral a naplnil tak jeden ze znaků, který je shodný pro skutkovou podstatu shora uvedeného přestupku i trestného činu. Nicméně s ohledem na intenzitu poranění, okolnosti, které zranění provázely (naklazení tisíců larev much do rány), dobu, po kterou zvíře trpělo a možných trvalých následků soud jednoznačně dovodil, že obž. [REDAKCE] svým jednáním naplnil znaky trestného činu týrání zvířete, neboť týrání lze plně označit za trýznivé. Jednání obžalovaného nelze z tohoto důvodu posoudit pouze jako přestupek, ale je namístež vyvozovat již trestněprávní odpovědnost za spáchání takového jednání. Soud nezjistil žádné skutečnosti, které by vylučovaly plnou trestněprávní odpovědnost obžalovaného za spáchání tohoto jednání. V tomto případě není s ohledem na společenskou škodlivost daného jednání, která je mimo jiné zvyšována skutečností, že pasti byly obžalovaným umístěny

na ne zcela oplocený pozemek, tudíž byl volně přístupný komukoliv a sám obžalovaný nemohl nikterak ovlivnit, kdo se do nastražených pastí chytí, a rovněž i s přihlédnutím ke skutečnosti, že obžalovaný svým jednáním porušil ustanovení zákona o myslivosti, ačkoliv je myslivec a má tak povinnost aktuální právní úpravu znát a řídit se jí, není namístě uplatnit zásadu subsidiarity trestní represe podle § 12 odst. 2 tr. zákoníku.

7. Po právní stránce bylo jednání obžalovaného kvalifikováno jako zločin týrání zvířat podle § 302 odst. 1, odst. 3 písm. b) tr. zákoníku. Dopustil se ho tím, že v rozporu s § 14 odst. 1 písm. a) zákona na ochranu zvířat použil nášlapné čelist'ové pasti, které patří dle § 45 odst. 1 písm. a) zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, v platném znění, mezi zakázané prostředky způsobu lovu zvířete. Do takovéto pasti se chytla kočka domácí patřící pošk. ██████████, v důsledku čehož jí byla způsobena četná zranění. I přesto, že kočka podstoupila několik zákroků, ponese si trvalé následky spočívající zejména v omezené pohyblivosti s hrozbou možné amputace končetiny. Jak již bylo shora popsáno, obžalovaný se jednání dopustil minimálně v úmyslu nepřímém podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku).
8. Soud oproti podané obžalobě neshledal, že by jednání obžalovaného naplnilo znaky kvalifikované skutkové podstaty zločinu týrání zvířat podle § 302 odst. 3 písm. c) tr. zákoníku. Tohoto zločinu se dopustí osoba, která týrá zvíře **zvláště** surovým nebo trýznivým způsobem. K výkladu tohoto pojmu neexistuje rozsáhlá odborná literatura ani judikatura. Výkladem tohoto znaku se zabýval Nejvyšší soud ve svém usnesení ze dne 15. 2. 2017, sp. zn. 3 Tdo 48/2017. V něm tento znak vyložil tak, že za zvláště surový nebo trýznivý způsob týrání je třeba považovat takové jednání, které je nejen podle § 4 odst. 1 zákona na ochranu zvířat charakterizované jako týrání, ale které se rovněž výrazněji vymyká běžným případům a je spojeno s vyšší mírou bolesti, utrpení nebo příkoří týraného zvířete. Zvláště surový nebo trýznivý způsob týrání může tedy odůvodňovat vysoká intenzita týrání, jeho delší doba, opakované jednání charakterizované jako týrání, použití více různých způsobů týrání uvedených v § 4 odst. 1 zákona na ochranu zvířat apod. Podle názoru soudu v tomto případě k naplnění znaku zvláště surového nebo trýznivého způsobu týrání nedošlo. Z lékařských zpráv a z odborného posudky nevyplývá vyšší než obvyklá míra utrpení nebo příkoří. Soud nehodlá jednání obžalovaného nijak zlehčovat ani bagatelizovat, na druhou stranu při výkladu uvedeného znaku skutkové podstaty zločinu týrání zvířat **zvláště surovým nebo trýznivým způsobem** je třeba brát v potaz všechny okolnosti. Aby jednání obžalovaného mohlo naplnit uvedenou kvalifikovanou skutkovou podstatu, nestačí pouhé konstatování, že by kočka v případě včasného nenalezení hrozila smrti a že po celou dobu, co byla uvězněna v pasti, trpěla bolestí, musí nastat další okolnosti, které bolest kočky a její utrpení podstatně zvyšují nad obvyklou mírou. Takové okolnosti ovšem soud v daném případě neshledal. Obžalovaný nastraženými pastmi nepochybně způsobil kočce bolest a utrpení, nicméně intenzita bolesti a trýzeň pocíťovaná kočkou nedosáhla intenzity „zvláště surového a trýznivého způsobu týrání“. Za této situace je soud přesvědčen, že nedošlo k naplnění kvalifikované skutkové podstaty zločinu týrání zvířat podle § 302 odst. 3 písm. c) tr. zákoníku. Proto soud tuto právní kvalifikaci vypustil.
9. Při úvahách o druhu a výměře trestu vzal soud v potaz všechny okolnosti uvedené v § 38 a § 39 tr. zákoníku. K osobě obžalovaného bylo jeho výsledkem a listinnými důkazy zjištěno, že je rozvedený, má vyživovací povinnost a to ke svému synovi, na kterého platí ██████████ Kč. Žije v domě, na který má hypoteční úvěr, který splácí. Je zaměstnán jako ██████████. Měsíčně si vydělá kolem ██████████ Kč čistého. Celkové měsíční výdaje činí přibližně ██████████ Kč, pro jeho potřebu mu zbyde ██████████ Kč. Kromě domu vlastní ještě automobil. Nemá žádné dluhy. Dosud nebyl odsouzen pro jinou trestnou činnost ani projednáván pro přestupek.
10. Soud neshledal žádné okolnosti, které by obžalovanému přitěžovaly. Zato zde shledal řadu okolností polehčujících. Za polehčující okolnost lze považovat zejména jeho doznání, dále skutečnost, že před spácháním tohoto jednání vedl řádný život, nebyl odsouzen pro trestnou činnost ani pro spáchání přestupku, rovněž i lítost nad svým jednáním, kterou obžalovaný

projevil a v neposlední řadě též skutečnost, že obžalovaný uhradil poškozenému způsobenou škodu. Soud zvažoval, zda je za daných okolností ještě možné uložit obžalovanému jiný než nepodmíněný trest odnětí svobody. Soud došel k názoru, že vzhledem k osobě obžalovaného a okolnostem případu je namíste uložit ještě trest odnětí svobody s podmíněným odkladem na zkušební dobu. Soud má za to, že se u obžalovaného jednalo o ojedinělý exces z jinak řádně vedeného života a existuje tak vysoká šance, že i nadále povede řádný život. Obžalovaný má sociální zázemí, zaměstnání a nemá žádné dluhy. Toto se soudu jeví jako důležité předpoklady k tomu, aby v budoucnu odsouzený vedl řádný život a další trestné činnosti se již nedopouštěl. Proto dospěl soud k závěru, že (ačkoliv se obžalovaný dopustil zločinu) jsou u obžalovaného splněny podmínky pro uložení trestu, který nebude spojen s přímým omezením jeho osobní svobody. Jako nejvhodnější se v tomto případě jeví trest odnětí svobody s podmíněným odkladem. Rovněž je nutno připomenout, že z důvodu, že se obžalovaný měl dopustit zločinu, není možné uložit obžalovanému alternativní tresty, např. trest peněžitý, trest domácího vězení nebo trest obecně prospěšných prací. Soud nevyhověl návrhu státního zástupce na uložení peněžitého trestu, neboť pro jeho uložení nebyly splněny zákonné podmínky podle § 67 odst. 1, odst. 2 písm. a), b), odst. 3 tr. zákoníku. Obžalovaný pro sebe trestným činem nezískal nebo se nesnažil získat majetkový prospěch. Trestní zákoník ani výslovně nedovoluje uložení peněžitého trestu za tento trestný čin, rovněž jak bylo uvedeno výše soud ukládat trest za zločin. Zároveň by peněžitý trest nebyl ukládán jako trest samostatný.

11. Obžalovaný byl ohrožen trestem odnětí svobody v trvání 2 až 6 let. I při úvahách o výměře trestu musel soud zohlednit řadu polehčujících okolností. Soud dospěl k závěru, že i spodní hranice trestní sazby za daný trestný čin je s ohledem na poměry obžalovaného a okolnosti spáchaného jednání nepřiměřeně přísná. Nápravy obžalovaného je možné dosáhnout i trestem výrazně kratšího trvání. Jak již bylo několikrát zmíněno, v případě obžalovaného se jedná o osobu dosud netrestanou. Z toho důvodu shledal soud za naplněné podmínky uvedené v § 58 odst. 1 tr. zákoníku pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody. Soud tak obžalovanému uložil trest ve výměře devíti měsíců, což je o patnáct měsíců méně, než kolik činí spodní hranice zákonné trestní sazby za zločin týrání zvířat. Takové mimořádné snížení odpovídá závažnosti spáchaného jednání i osobním poměrům obžalovaného a možnostem jeho nápravy. Soud chápe, že i takto mimořádně snížený trest se může obžalovanému jevit jako přísný. Soud je však povinen vycházet z platných zákonů. V nedávné minulosti došlo k výraznému zpřísnění trestů ohledně trestných činů týkajících se zvířat, kdy tím zákonodárce reagoval na společenskou poptávku v souvislosti s kauzou tzv. množíren. Dle názoru soudu však došlo k nesystémové změně, na kterou nebylo reagováno ohledně jiných trestných činů. Je však věci zákonodárců, aby svou činností utvářeli trestní politiku státu, soud je povinen následně zákony aplikovat.
12. Pokud jde o délku zkušební doby, tu soud stanovil ve výměře 15 měsíců (zákonné rozmezí je od 1 roku do 5 let). Podle názoru soudu jde o dostatečně dlouhé působení na obžalovaného. Tato doba je s ohledem na řádný život obžalovaného dostatečná a není třeba sledovat jeho chování déle.
13. Soud dále uložil obžalovanému trest propadnutí věci a to 2 ks nášlapných kovových čelist'ových pastí. Jde o věci, které obžalovaný použil při spáchání trestného činu, jde tedy o nástroje trestné činnosti patřící obžalovanému. Dané nášlapné kovové čelist'ové pasti obžalovaný zdědil po svém dědečkovi, ale jelikož tyto zneužil ke spáchání závažného trestného činu, je na místě mu toto věc z majetku odebrat. Tím bude preventivně působeno na obžalovaného v tom směru, že nebude moci opakovat se stejnou věcí podobné jednání, zároveň bude postižen i na majetku. V důsledku uložení tohoto trestu pozbyde obžalovaný vlastnické právo k těmto věcem, přičemž ty následně připadnou státu.
14. Ohledně nároku na náhradu škody pak soud nerozhodoval, neboť poškozený uvedl, že obžalovaný mu zaplatil náklady související s léčbou kočky a nic dalšího po něm nepožaduje.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Plzni prostřednictvím Okresního soudu v Chebu.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadnout rozsudek pro nesprávnost některého výroku jej může napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení, které předcházelo vydání rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Cheb 26. 4. 2022

Mgr. Jan Polák
předseda senátu